

مطالعه پلی مورفیسم $C \rightarrow COX-2-765G$ در بیماران میگرنی

الهه مظفری^{۱*}، عباس دوستی^۲، رضا نعمتی^۳، مصطفی فغانی^۴، مرتضی مخلوعی^۵

چکیده

مقدمه: میگرن یک سردرد ناتوان کننده رایج با حملات درد برگشت پذیر است که با تغییرات موقتی قطر رگ های خونی سر ارتباط دارد بر اساس تقسیم بندی جهانی جامعه بین المللی سردرد، مبتلایان به میگرن به دو گروه عمده با اورا و بدون اورا دسته بندی می شوند. این پژوهش با هدف بررسی ارتباط پلی مورفیسم ژنتیکی $C \rightarrow COX-2-765G$ و خطر ابتلا به میگرن در دو گروه بیمار و کنترل انجام شد.

روش بررسی: در این مطالعه DNA مربوط به بافت خونی ۱۰۰ بیمار میگرنی و ۱۰۰ فرد سالم استخراج و خالص سازی گردید. با استفاده از پرایمر اختصاصی $C \rightarrow COX-2-765G$ (rs20417) در فرآیند PCR، ناحیه مورد نظر ژن COX-2 تکثیر داده شد. سپس با به کارگیری روش RFLP و آنزیم محدودگر Aci I، هضم آنزیمی صورت گرفت و داده های جمع آوری شده با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۰ تجزیه و تحلیل شدند.

نتایج: فراوانی ژنوتیپ های COX-2-765 CC، COX-2-765 GC به طور معنی داری در بیماران نسبت گروه کنترل بالاتر است. نتیجه گیری: پلی مورفیسم $C \rightarrow COX-2-765G$ می تواند خطر ابتلا به میگرن را افزایش دهد. با این وجود لازم است مطالعات بیشتری بر روی نمونه های گسترده تر با نژادهای مختلف در دیگر مناطق دنیا صورت گیرد تا نقش واریانتهای ژن COX-2 در پیشبرد بیماری میگرن مشخص شود.

واژه های کلیدی: میگرن، ژنتیک، پلی مورفیسم، ژن COX-2

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد ژنتیک مولکولی، مرکز تحقیقات بیوتکنولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرکرد، چهارمحال و بختیاری، ایران

۲- استادیار گروه ژنتیک مولکولی، مرکز تحقیقات بیوتکنولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرکرد، چهارمحال و بختیاری، ایران

۳- استادیار گروه نورولوژی، مرکز تحقیقات خلیج فارس، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر، بوشهر، ایران

۴- استادیار گروه ژنتیک، مرکز تحقیقات بیوتکنولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرکرد، چهارمحال و بختیاری، ایران

۵- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی منابع طبیعی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بوشهر، بوشهر، ایران

* (نویسنده مسئول): تلفن، ۰۹۱۷۳۱۶۹۶۹۹، پست الکترونیکی: elahsehsea@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۲/۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۱۰/۱۸

مقدمه

واژه میگرن ۲۵۰۰ سال پیش از لغت یونانی همی کرین (Hemicraïne) به معنی "نیمی از سر" گرفته شده است (۱). به طور کلی میگرن یک اختلال یا سردرد ناتوان کننده (۲) با حملات درد تکرار شونده است (۳) و معمولاً درد آن به صورت ضربانی و یک طرفه بوده (۴) و با انبساط و انقباض قطر عروق خونی سر ارتباط دارد (۵). این بیماری هر دو جنس را تحت تأثیر قرار می دهد (۶) ولی شیوع آن در زنان حدود سه برابر مردان است (۷). طبق استانداردهای جامعه بین المللی سردرد (International Headache Society)، مدت زمان درد معمولاً بین ۷۲-۴ ساعت گزارش شده (۳) و با علایمی از جمله فوتوفوبی (Photophobia) (حساسیت نسبت به نور)، فونوفوبی (Phonophobia) (حساسیت نسبت به صدا)، تهوع و استفراغ همراه است (۸-۹) و به دو دسته مهم میگرن با اورا (Aura) و بدون اورا تقسیم می شود (۱۰). میگرن با اورا با علایمی از جمله اورا یا پیش درآمد همراه بوده (۱۱) که شامل علایمی از جمله تغییر حالات و مزاج (Mood changes)، گرفتگی و درد ماهیچه های گردن (Neck stiffness)، احساس خستگی و کوفتگی عضلات (Fatigue) (۳)، علایم بینایی برگشت پذیر مانند مشاهده لکه ها، نورهای جرقه زن، احساس گزگز و کرختی در ناحیه پوست بوده (۱۲) و مدت زمان بروز این علایم بین ۵ دقیقه تا ۱ ساعت است (۱۳). چون این عارضه، یک بیماری چند عامله (Multifactorial) بوده، تاکنون نشانه های واضح و مشخصی برای تشخیص وضعیت بیماران به دست نیامده است (۱۴). از نظر ژنتیکی، هر دو گروه سابقه ای قوی و روشنی دارند (۱۵)، اما طبق یافته های اپیدمیولوژیکی اخیر، فاکتورهای ژنتیکی در میگرن با اورا بیشتر از میگرن موثر است (۱۶)، برخی منابع ذکر کرده اند که این نوع از میگرن با حالاتی همراه است (۱۷) که می تواند بروز حملات سکتیه های گذرا را تشدید کند (۱۸) و گاهی آن را با انواع بیماری های قلبی مرتبط دانسته اند (۱۹). از نظر سابقه خانوادگی ۵۰٪ افراد میگرنی، حداقل یک فامیل درجه یک مبتلا به میگرن را دارد

که در خصوص تأثیر عوامل ژنتیکی در این بیماری می توان از میگرن همی پلژیک خانوادگی یاد کرد (۲۰). پژوهش ها مشخص کرده اند که همه آنزیم های COX از لحاظ ساختمانی، ساختار اولیه مشابهی داشته (۲۱) و اندازه ای حدود ۶۰۰ آمینو اسید دارند (۲۲). نتیجه پژوهش های سال ۲۰۰۴ میلادی نشان داد، مهم ترین خصوصیات مقایسه ای دو ایزوفرم ژن COX از جمله موقعیت ژنی عنوان کرده که نشان دهنده جایگاه ۱-COX بر روی 9q32-q33.3 و 2-COX بر روی 1q25.2-25.3 است و هر دوی آنها از لحاظ تعداد نسخه (Copy Number)، منفرد (Single) هستند. اندازه ژنی آنها به ترتیب ۱۲ kb و ۸ kb و تعداد اگزون ها نیز در مورد 1-COX، ۱۰ و در مورد 2-COX، ۱۱ عدد گزارش شد، در همین مطالعه، تعداد اینترون ها نیز به ترتیب ۱۰ و ۹ عدد ذکر شده است. از طرفی طول mRNA اولیه در ژن 1-COX، ۲/۸ kb و در ژن 2-COX، ۴/۵ kb است. در این پژوهش، Jarving و همکاران بیان کردند که طول منطقه کد کننده در ژن های 1-COX و 2-COX، به ترتیب ۱۷۹۷ نوکلئوتید و ۱۸۱۲ نوکلئوتید است. نکته جالب دیگر در مورد پروموتورها است، که پروموتور 1-COX، از نوع TATA-less و پروموتور 2-COX از نوع TATA box می باشد. طول پروتئین حاصله از هر کدام، به ترتیب ۵۹۹ و ۶۰۴ آمینواسید گزارش شده و حتی گفته شده از لحاظ تعداد سایت های گلیکولیزاسیون نیز با هم متفاوتند، چرا که این تعداد در 1-COX، ۳ و در 2-COX، بین ۳-۴ متغیر است ولی نشان داده شده که کوفاکتورها و ساختمان چهارم در هر دو مشابه است. کوفاکتورهای هر دو از نوع هم (Heme) و ساختمان چهارم نیز هومو دایمر است. از نظر سوپسترا یا پیش ماده واکنش نیز تقریباً یکسان گزارش شده اند، با این تفاوت که سوپسترای آنزیم 2-COX علاوه بر آراشیدونیک اسید، اسیدهای دیگر نیز می تواند باشد و بالاخره از نظر مقایسه جایگاه سلولی، گفته شده که هر دو در شبکه آندوپلاسمی وجود دارند اما 2-COX، می تواند علاوه بر شبکه آندوپلاسمی، در پوشش یا

روش بررسی

در این مطالعه، پلی مورفیسیم C → COX-2-765 G در ۱۰۰ بیمار میگرنی (۸۰ بیمار زن و ۲۰ بیمار مرد)، به عنوان گروه بیمار و ۱۰۰ فرد سالم (۸۰ داوطلب زن و ۲۰ داوطلب مرد) به عنوان گروه کنترل یا شاهد، مورد بررسی قرار گرفت. لازم به ذکر است که افراد گروه بیمار و کنترل از نظر محدوده سنی و جنسی با هم یکسان بودند. افراد این دو گروه از استان بوشهر انتخاب شدند. افراد گروه سالم این مطالعه از بین افراد داوطلب اهدای خون در مرکز انتقال خون استان بوشهر انتخاب شده و بیماران بین آن دسته از افرادی انتخاب شدند که جهت مداوا به کلینیک تخصصی درمانی حضرت ابوالفضل (ع) شهر بوشهر مراجعه کرده و از نظر اطمینان از وضعیت سالم یا بیمار بودن، همه این افراد توسط یک پزشک متخصص نورولوژیست، معاینه و طبق معیارهای گزارش شده توسط IHS، از نظر وجود یا عدم وجود میگرن مورد تأیید قرار گرفتند. سپس همه آنها به پرسشنامه کتبی شامل سوابق از جمله جنسیت، محل تولد، نژاد، مذهب، نوع ازدواج والدین، داشتن سردردهای شدید، سن شروع بیماری، سابقه خانوادگی میگرن و غیره پاسخ دادند، پس از کسب رضایت هر فرد، در تابستان و پاییز ۱۳۹۲ از اشخاص مورد مطالعه، در محل سالن‌های خون‌گیری کلینیک تخصصی درمانی حضرت ابوالفضل (ع) و مرکز انتقال خون بوشهر، ۲ میلی لیتر نمونه خون گرفته شد و در تیوب‌های آزمایش استریل حاوی ماده ضد انعقاد EDTA جمع‌آوری و در دمای ۲۰- درجه سانتی‌گراد نگهداری شد.

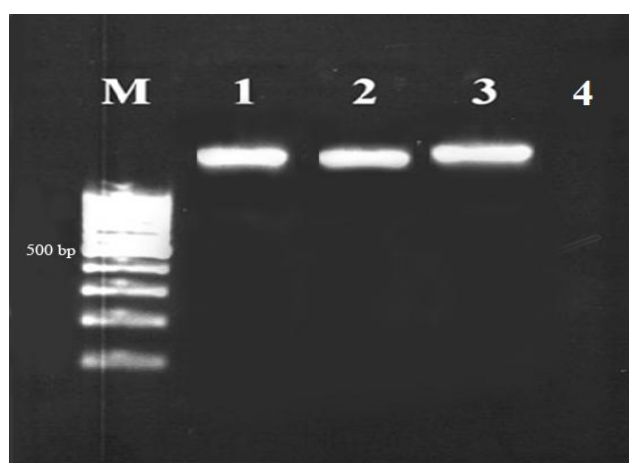
افراد گروه کنترل از نظر سابقه بیماری فاقد سردردهای میگرنی بوده و از بین بیماران، افرادی که از سردردهای شبه میگرنی، سردردهای خوشه‌ای یا سایر سردردهای حاصل از بیماری‌های روحی و عصبی رنج می‌بردند، حذف شدند. زنان دارای میگرن‌های حاملگی نیز که بیماری آنها ناشی از نوسانات هورمونی در طی دوران بارداری است، از این مطالعه حذف شدند. لازم به ذکر است که ۸۰ نفر از بیماران از میگرن بدون

غشای هسته (Nuclear envelope) نیز یافت شود (۲۳). مطالعات نشان داده که پروستاگلاندین‌های سنتز شده به واسطه مسیرهای سیکلواکسیژناز (COX) در پاتوفیزیولوژی (بیماری‌زایی) میگرن درگیرند (۳). گزارش‌های به دست آمده از بررسی‌های انجام شده در سال ۲۰۰۵ میلادی، حاکی از آن است که پروستاگلوئیدهای سنتز شده به واسطه آراشیدونیک اسید در طی مسیر سیکلواکسیژناز (COX) بهترین واسطه‌ی لیپیدی هستند که منجر به درد شدید در بیماران میگرنی می‌شود (۳). در واقع، پروستاگلوئیدها که توسط آنزیم‌های سیکلواکسیژناز از ماده اولیه آراشیدونیک اسید سنتز می‌شوند، بهترین واسطه‌های لیپیدی شناخته شده هستند که درد شدید را به دنبال دارند. در میان پروستاگلوئیدها، پروستاگلاندین E₂ (PGE₂) و PGI₂ بیشترین تأثیر را در پردازش سیگنال‌های درد دارند. داروهای غیر استروئیدی ضد التهاب (Nonsteroidal Anti Inflammatory Drugs) مثل سالیسیلیک اسید از طریق مهار مسیر COX-1 و COX-2 از تولید پروستاگلوئیدهایی چون PGE₂ ممانعت کرده و در نتیجه شدت درد را کاهش می‌دهند (۲۴). بنابراین تنظیم سیکل COX-2 در مهار پاتوفیزیولوژی و درمان میگرن شناخته شده است. گزارش‌ها حاکی از این است که پلی مورفیسیم پروموتور C → COX-2-765G می‌تواند رونویسی ژن COX-2 و سطوح mRNA را تغییر داده (۲۵) و در نتیجه بر تولید PGE₂ تأثیر بگذارد (۲۶، ۳).

از آنجایی که طیف وسیعی از جمعیت کشورمان از این بیماری رنج می‌برند و مطالعات ژنتیکی محدودی در این زمینه در دسترس است، سعی شده با انجام این پژوهش بر روی این بیماران، گام مفیدی در زمینه ارتقا دانش ژنتیکی این بیماری برداشته شود. در نتیجه با توجه به تنها تحقیق انجام شده در سال ۲۰۱۳ در ترکیه (۲) در این زمینه و با در نظر گرفتن نقش مهم ژن COX-2 در تولید PGE₂ و پاتوفیزیولوژی میگرن، این مطالعه برای اولین بار در ایران و دومین بار در دنیا، به بررسی پلی مورفیسیم عملکردی و ارتباط ژن مربوطه با خطر ابتلا به میگرن و تأثیر آن را بر نژاد ایرانی پرداخته است.

اورا و ۲۰ نفر نیز از میگرن با اورا رنج می‌بردند که تشخیص میگرن با اورا و بدون اورا در بیماران نیز توسط پزشک معاینه کننده مورد تایید قرار گرفت.

DNA نهایی با استفاده از کیت استخراج DNA شرکت سینا ژن ایران (Catalog Number: DN8115C) طبق دستور العمل شرکت سازنده تخلیص و تا زمان مورد نیاز برای استفاده در دمای ۲۰- درجه سانتی گراد ذخیره گردید. کیفیت DNA تخلیص شده پس از الکتروفورز بر روی ژل آگارز ۱٪ مورد بررسی قرار گرفت (شکل ۱).

شکل ۱: کیفیت DNA استخراج شده بر روی ژل. چاهک M مارکر 100 bp، چاهک شماره ۱، ۲ و ۳ نمونه های DNA و چاهک شماره ۴، نمونه فاقد DNA بوده است.

جدول ۱. نام و توالی پرایمر، آنزیم برش دهنده و طول محصول PCR.

نام پرایمر	توالی پرایمر	آنزیم محدودگر	طول محصول PCR
COX-2-765G→C (rs20417)	5'-AGG CAG GAA ACT TTA TAT TGG-3'	AclI	GG: 309 bp CC: 209 bp, 100bp GC: 309bp, 209bp, 100bp
	5'-ATG TTT TAG TGA CGA CGC TTA-3'		

واکنش PCR با حجم نهایی ۲۵ میکرولیتر شامل ۵ میکرولیتر 10 X PCR buffer، ۳/۵ میکرولیتر DNA الگو، ۱ میلی مولار پرایمر، ۲ میکرومول dNTP، ۲ میلی مولار MgCl₂ و ۱ واحد از آنزیم DNA پلیمرز Tag (شرکت سیناژن- ایران)، به ازای هر نمونه انجام گردید. سپس به منظور جلوگیری از آلودگی و تبخیر، ۱ تا ۲ قطره روغن معدنی استریل به مخلوط واکنش اضافه گردید.

واکنش زنجیره ای پلیمرز در دستگاه ترمو سایکلر با شرایط

۵ دقیقه واسرشت شدن ابتدایی در دمای ۹۵ درجه سانتی گراد و در ادامه ۳۲ چرخه شامل واسرشت شدن در دمای ۹۴ درجه سانتی گراد به مدت ۱ دقیقه، اتصال پرایمر در دمای ۵۶ درجه سانتی گراد برای پرایمر COX-2-765G→C (rs20417) به مدت یک دقیقه، طولیل شدن ابتدایی در دمای ۷۲ درجه سانتی گراد به مدت ۱ دقیقه و در نهایت طولیل شدن نهایی در دمای ۷۲ درجه سانتی گراد و به مدت ۵ دقیقه انجام شد. بعد از اتمام تکثیر قطعه ژن مورد نظر، محصول PCR روی ژل آگارز

الکتروفورز مورد رانش قرار گرفته و باندهای ایجاد شده با نور ماورای بنفش مشاهده و با دستگاه ژل داکيومنتیشن عکسبرداری و ثبت گردیدند (شکل ۳).

شکل ۳: نتایج هضم آنزیمی و مشاهده قطعات برش خورده توسط آنزیم AciI بر روی ژل آگارز ۲٪.

چاهک M، مارکر 100 bp، چاهک ۱ و ۲، DNA های دارای پلی مورفیسم هتروزیگوت (GC)، ایجادکننده قطعات با سایز های 309bp، 100bp، 209bp، چاهک شماره ۳ و ۶ DNA نرمال بدون پلی مورفیسم (GG) دارای سایز باند نرمال 309 bp، چاهک شماره ۴ و ۵، نمونه دارای پلی مورفیسم هموزیگوت (CC) ایجاد کننده قطعات با سایز های 100bp و 209 bp.

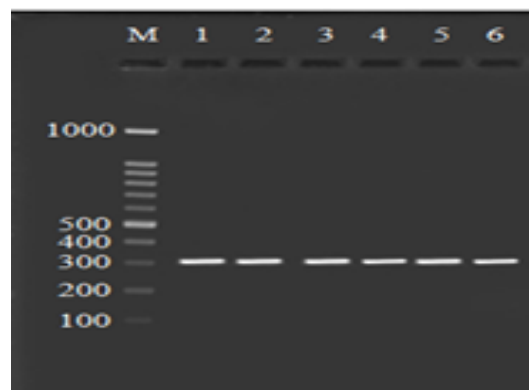
داده‌های به دست آمده با استفاده نرم افزار SPSS از نسخه ۲۰ و آزمون‌های آماری مربع کای، آنالیز واریانس (ANOVA) و دقیق فیشر تجزیه و تحلیل گردید. سطح معنی‌داری کمتر از $p < 0.05$ در نظر گرفته شد.

نتایج

فراوانی ژنوتیپ COX-2-765GG به طور قابل توجهی در گروه کنترل نسبت به گروه بیماران بالاتر بود (۵۲٪ در گروه کنترل نسبت به ۱۸٪ در بیماران $p < 0.001$ و $\chi^2: 34.03$). همچنین با توجه به فزونی فراوانی ژنوتیپ‌های COX-2-765CC و COX-2-765GC در گروه بیماران نسبت به گروه کنترل (به ترتیب $p < 0.001$ و $p < 0.001$) می‌توان نتیجه گرفت که این ژنوتیپ‌ها خطر ابتلا به بیماری را بالا می‌برند.

فراوانی همین ژنوتیپ در بیماران میگرنی با اورا نسبت به گروه بدون اورا، ۷ در برابر ۱۱، یعنی ۳۵٪ در برابر ۱۳/۸٪ بود که پس از مقایسه هر دو گروه بیمار با افراد سالم، مشاهده شد

۱/۵ درصد متشکل از ۰/۵ میکروگرم در میلی‌لیتر اتیدیوم بروماید در بافر TBE 1X (محلول حاوی ۱۰/۸ گرم باز تریس، ۵/۵ گرم بوریک اسید و ۴ میلی‌لیتر EDTA)، ابتدا با ولتاژ ۱۱۰ ولت به مدت ۲ دقیقه و سپس با ولتاژ ۹۰ ولت به مدت ۱۵ دقیقه در تانک الکتروفورز، تحت عمل رانش قرار گرفتند. پس از مشاهده نتایج توسط دستگاه UV doc، محصولات حاوی قطعه مورد نظر (قطعه دارای سایز ۳۰۹ جفت بازی) انتخاب و محصولات فاقد قطعه دلخواه، حذف شده و جهت انجام مجدد واکنش زنجیره‌ای پلیمرز، دوباره تحت عمل PCR قرار گرفتند. در نهایت تکرار آزمایش‌ها منجر به تکثیر و انجام صحیح این واکنش بر روی همه نمونه‌ها گردید (شکل ۲).

شکل ۲: مشاهده قطعات ۳۰۹ جفت بازی. انجام PCR توسط پرایمر $COX-2-765G \rightarrow C$ (rs20417). چاهک M، مارکر 100 bp fermentase و چاهک های شماره ۱-۶، قطعات ۳۰۹ جفت بازی ژنوتیپ GG.

پلی مورفیسم طول قطعه محدودکننده (Restriction Fragment Length Polymorphism) (RFLP) برای هضم آنزیمی محصول با روش RFLP، از آنزیم اندونوکلاز محدودالتر AciI استفاده شد (۳). که توالی اختصاصی C|CGC رشته های DNA را شناسایی و قطع می‌کند، استفاده شد (جدول ۱). به این صورت که ۲ میکرولیتر از آنزیم برش‌دهنده در ۲ میکرولیتر بافر اختصاصی آنزیم با ۲۰ میکرولیتر محصول PCR مخلوط کرده و در ۳۷ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴ ساعت انکوبه شدند. پس از اتمام مدت زمان مذکور، محصولات هضم آنزیمی روی ژل آگارز ۲ درصد با ولتاژ ۸۰ ولت به مدت ۲۰ دقیقه، در تانک

که، تفاوت قابل ملاحظه‌ای وجود دارد و می‌توان نتیجه گرفت که ژنوتیپ نرمال (GG) در مقایسه با ژنوتیپ موتانت (CC) در استعداد ابتلا به هر دو نوع میگرن (با اورا و بدون اورا) تأثیر معکوس دارد ($p < 0.018$ و $\chi^2: 8$ برای گروه MA و $p < 0.001$ و $\chi^2: 36/83$ برای گروه MO). از طرفی سطح معنی‌داری برای میزان فراوانی این ژنوتیپ در بین خود دو گروه بیمار نیز محاسبه گردید اما نتیجه مقایسه بین دو گروه، تفاوت قابل

ملاحظه و معنی‌داری نبود ($p < 0.084$ و $\chi^2: 4/95$). همچنین مشخص شد فراوانی ژنوتیپ COX-2-765CC و COX-2-765GC در بیماران بالاتر از گروه کنترل بود (به ترتیب ۳۵٪ و ۴۷٪ در بیماران و ۸٪ و ۴۰٪ در گروه کنترل، $p < 0.001$ و $p < 0.001$). به نظر می‌رسد که COX-2-765G خطر ابتلای به میگرن را کاهش و COX-2-765C خطر ابتلای به این بیماری را افزایش می‌دهد (جدول ۲).

جدول ۲: فراوانی شیوع ژنوتیپ های COX-2-765 G→C و COX-2-1195A→G در بیماران و گروه کنترل

ژنوتیپ / آلل	گروه شاهد	گروه MA	گروه MO	کل بیماران	P-Value1	P-Value2	P-Value3	P-Value4
COX-2 765GC	N:۱۰۰	N:۲۰	N:۸۰	N:۱۰۰				
تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)				
GG	۵۲ (۵۲)	۷ (۳۵)	۱۱ (۱۳/۸)	۱۸ (۱۸)				
CC	۸ (۸)	۶ (۳۰)	۲۹ (۳۶/۲)	۳۵ (۳۵)				
GC	۴۰ (۴۰)	۷ (۳۵)	۴۰ (۵۰)	۴۷ (۴۷)	۰/۰۱۸	۰/۰۰۱	۰/۰۸۴	۰/۰۰۱
C allele	۵۶ (۲۸)	۱۹ (۴۷/۵)	۹۸ (۶۱/۲)	۱۱۷ (۵۸/۵)				
G allele	۱۴۴ (۷۲)	۲۱ (۵۲/۵)	۶۲ (۳۸/۷)	۸۳ (۴۱/۵)	۰/۰۱۵	۰/۰۰۱	۰/۱۱۴	۰/۰۰۱
C+(CC+CG)	۴۸ (۴۸)	۱۳ (۶۵)	۶۹ (۸۶/۲)	۸۲ (۸۲)	۰/۰۰۱	۰/۰۵۲	۰/۰۰۱	۰/۰۰۳
G+(GG+CG)	۹۲ (۹۲)	۱۴ (۷۰)	۵۱ (۶۳/۷)	۶۵ (۶۵)	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۳۱

P1: سطح معنی داری بین گروه بیماران میگرنی با اورا در مقایسه با گروه کنترل.

P2: سطح معنی داری بین گروه بیماران میگرنی بدون اورا در مقایسه با گروه کنترل.

P3: سطح معنی داری بین گروه بیماران میگرنی با اورا در مقایسه با گروه بیماران میگرنی بدون اورا.

P4: سطح معنی داری بین کل گروه بیماران در مقایسه با کل گروه کنترل.

از سوی دیگر فراوانی ژنوتیپی COX-2-765G→C در دو گروه بیماران MA و MO و گروه شاهد به طور جداگانه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. فراوانی ژنوتیپ COX-2-765CC، به طور قابل ملاحظه ای در بیماران MA و MO نسبت به افراد سالم بیشتر بود ($p < 0.018$ و $\chi^2: 8$ و $p < 0.001$ و $\chi^2: 36/83$). در این مقایسه نیز تفاوت معنی دار و قابل قبول است (جدول ۲). همچنین فراوانی آللی C و G برای گروه شاهد، بیماران MA، بیماران MO و کل بیماران بطور دقیق محاسبه گردید و فراوانی آلل C گروه‌های بیماران و کنترل،

دارای ارزش معنی‌داری بود ($p < 0.05$)، همانطور که در جدول ۲ مشخص است، فراوانی آلل G (آلل نرمال) در گروه شاهد نسبت به آلل C (آلل جهش یافته) بیشتر و به صورت ۱۴۴ به ۵۶ بوده و در مقابل فراوانی همین دو آلل در کل بیماران به صورت ۸۳ به ۱۱۷ می‌باشد که این نشان دهنده ارتباط مستقیم آلل موتانت (C) با بیماری مورد نظر است.

بحث و نتیجه‌گیری

گزارش‌های بر آمده از بررسی‌های Bresalier و همکاران، نشان می‌دهد که پروستاگلان‌دهایی که به واسطه آراشیدونیک اسید

سنتر می‌شوند، بهترین واسطه لیپیدی هستند که در طی مسیر سیکلواکسیژناز (COX) منجر به احساس درد شدید می‌شوند (۲۴). بنابراین تنظیم سیکلواکسیژناز بواسطه سالیسیلیک اسیدها در مهار پاتوژنی و درمان میگرن مهم است، Desdemir و همکاران گزارش کرده‌اند که بین پلی مورفیسم $COX-2-765G \rightarrow C$ و خطر ابتلا به میگرن، ارتباط معنی‌داری وجود دارد (۳) که با نتایج حاصل از مطالعه حاضر همخوانی دارد. مطالعه ای دیگر که به بررسی ارتباط پلی مورفیسم‌های ژن $COX-2$ و سلول‌های توموری مری پرداخته است، سه پلی مورفیسم $1195A>G$, $-765G>C$, $-8473T>C$ بر روی سه منطقه ژنی از ژن $COX-2$ معرفی شده که بین واریانت $COX-2-765G \rightarrow C$ و هدف مطالعه حاضر نقطه مشترکی به چشم می‌خورد (۲۷). در سال‌های ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶ میلادی نیز، نتایج جالب توجهی مبنی بر اینکه افزایش بیش از حد بیان ژن $COX-2$ با بروز تومور مغزی ارتباط مستقیم دارد، منتشر شد (۲۸-۲۹) که نوع بیماری و روش کار این دو مطالعه با مطالعه حاضر، متفاوت بوده اما ژن مورد بررسی، در هر دو مطالعه یکسان بوده است. تحقیقات Lopez و همکاران در سال ۲۰۰۹ میلادی مشخص شده که افراد حامل پلی مورفیسم‌های ژن $COX-2$ ، مستعد بیماری Sarcoidosis می‌باشند (۳۰)، در این مقایسه نیز، تفاوت فقط مربوط به نوع بیماری بوده و بین روش کار، ژن مورد مطالعه و تأثیر در خطر ابتلا به بیماری تفاوتی دیده نمی‌شود. از دیگر پیامدهای پلی مورفیسم‌های این ژن، ایجاد درد شدید در سلول‌های عصبی بوده که با وقوع درد میگرن ارتباط مستقیمی دارد (۳۱) و از این لحاظ با نتایج مطالعه حاضر مطابقت دارد. در مطالعه دیگری، با همین روش کار نشان داده شده که پلی مورفیسم‌های این ژن از جمله $COX-2-765G \rightarrow C$ شانس ابتلا به سرطان ریه را نیز بالا می‌برد (۳۲). همچنین بر اساس نتایج مطالعاتی مشابه که به ترتیب در ایران انجام شد، دیده شد که بیان این ژن، استعداد ابتلا به بیماری Vitilgio که یک بیماری سیستم ایمنی است را بالا می‌برد (۳۳). در رابطه با همین موضوع، مطالعه‌ای در چین در مورد پلی مورفیسم‌ها

($COX-2-1195A>G$, $-765G>C$, $-8473T>C$) و احتمال وقوع این بیماری ارائه شد (۳۴) که این نتیجه نیز مشابه نتایج این تحقیق است. با ذکر این نکته که بین یافته‌های مطالعه حاضر و این مطالعات، تفاوت در بررسی نوع بیماری و تعداد پلی مورفیسم‌های مورد آزمایش است. تحقیقاتی که در سال‌های ۲۰۰۰ و ۲۰۱۲ میلادی که بر روی سلول‌های توموری پروستات صورت گرفت (۳۵)، نشان دادند که افزایش بیان این ژن، باعث رشد و پیشرفت سلول‌های توموری در افراد مبتلا به این بیماری می‌گردد (۳۶). بر اساس مطالعه ای که در سال ۲۰۱۱ میلادی، بر روی یک جمعیت ایرانی انجام گرفت، مشخص شد که بین پلی مورفیسم ژنی $COX-2-765G \rightarrow C$ و سرطان روده، ارتباط معنی‌داری وجود ندارد (۳۷) اما مشابه همین مطالعه که در سال ۲۰۱۳ میلادی بر روی بیماران دانمارکی انجام شد و مشخص گردید که این نوع پلی مورفیسم شانس ابتلا به بیماری نام برده را افزایش می‌دهد (۳۸)، در این جا نیز از نظر مقایسه پلی مورفیسمی با پژوهش‌های صورت گرفته، شباهت زیادی قابل مشاهده است اما از نظر نوع بیماری مورد مطالعه و نتیجه به دست آمده، تفاوت دیده می‌شود. اطلاعات موجود در مورد نقش ژن $COX-2$ بیان می‌کنند که اختلال بیانی این ژن باعث بروز اشکال در سلول‌های عصبی، اختلالات نورولوژیکی، بیماری‌های قلبی و آلزایمر می‌گردد (۳۹) که در مقایسه این پژوهش‌ها با مطالعه حاضر، اختلاف در نوع بیماری و روش کار به چشم می‌خورد. از طرف دیگر، ژن مورد نظر و ارتباط مستقیم آن با بیماری‌های مورد مطالعه، وجه اشتراک این مطالعات است. طبق اولین مطالعه انجام شده در سال ۲۰۱۳ میلادی، که توسط محققان ترکیه‌ای صورت گرفت، مشخص شد که بین پلی مورفیسم $COX-2-765G \rightarrow C$ و شانس ابتلا به میگرن ارتباط مستقیم و معنی‌داری وجود دارد، به طوری که فراوانی افراد حامل ژنوتیپ $COX-2-765C+$ در گروه بیماران بسیار بیشتر از گروه شاهد است (۹/۹۷٪ در گروه بیمار نسبت به ۶/۸۸٪ در گروه شاهد)، که نتیجه به دست آمده در مطالعه حاضر از نظر کیفی با این نتایج هم پوشانی دارد (۳۵٪ در گروه بیمار و ۸٪ در افراد غیربیمار). علاوه براین، فراوانی دو

با تمرکز بر این موارد، بتوان به ارتباط قابل توجهی بین آنها دست یافت. همچنین از آنجایی که یکی از پیامدهای پلی مورفیسم، اختلال در سطوح رونویسی و بیان ژن مربوطه می باشد، مطالعات بیشتری در زمینه چگونگی بیان ژن COX-2 در بیماران میگرنی مفید و ضروری است.

سپاسگزاری

مقاله حاضر بخشی از پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد به شماره ۹۱۰۸۵۰۷۰۷ است. بدینوسیله نویسندگان مقاله مراتب تشکر و قدردانی خود را از کلینیک تخصصی درمانی حضرت ابوالفضل (ع) شهر بوشهر، معاونت پژوهشی سازمان انتقال خون استان بوشهر و همچنین اعضای محترم مرکز تحقیقات بیوتکنولوژی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد، به دلیل همکاری های اجرایی به عمل می آورند.

ژنوتیپ COX-2-765CC و COX-2-765GC در گروه بیماران بالاتر از افراد غیربیمار بوده است (۳). در اینجا نیز نتایجی که در بررسی های صورت گرفته به دست آمد، از نظر کیفی با نتایج حاصله در مطالعه نام برده هم راستا بود. به طور کلی، نتایج نشان می دهد که پلی مورفیسم ژن COX-2-765G→C، خطر ابتلا به بیماری میگرن را افزایش می دهد. نتایج به دست آمده در این تحقیق به عنوان دومین پژوهش، تاییدی بر یافته های مطالعه قبلی می باشد. با دریافت این نتایج از مطالعات و بررسی های ژنتیکی میگرن لازم است مطالعات بیشتری بر روی دیگر نژادها در مناطق با شرایط اقلیمی متفاوت و تعداد نمونه های بیشتر صورت گیرد. با توجه به این نکته که میگرن بیشتر افراد میان سال خصوصاً زنان را تحت تأثیر قرار می دهد، بنابراین تلاش محققان نیز باید بیشتر بر روی این دسته از افراد و ژن های موجود بر روی کروموزوم X متمرکز شود، امید است

References:

- 1- Evans R. *Migraine: a question and answer review*. Med Clin North Am 2009; 93(2): 245-62.
- 2- Chasman DI, Schürks M, Anttila V, de Vries B, Schminke U, Launer LJ, et al. *Genome-wide association study reveals three susceptibility loci for common migraine in the general population*. Nat Genet 2011; 43(7): 695-98.
- 3- Dasdemir S, Cetinkaya Y, Gencer M, Ozkok E, Aydin M, Cakmakoglu B. *Cox-2 gene variants in migraine*. Gene 2013; 518(2): 292-95.
- 4- Goadsby PJ, Lipton RB, Ferrari M.D. *Migraine-current understanding and treatment*. N Engl J Med 2002; 346(4): 257-70.
- 5- McCrary D, McClain D, Criscuolot CL. *The molecular genetics of migraine headaches and their catalytic nature towards strokes*. Stroke; 2001.
- 6- Kara I, Sazci A, Ergul E, Kaya G, Kilic G. *Association of the C677T and A1298C polymorphisms in the 5,10 methylenetetrahydrofolate reductase gene in patients with migraine risk*. Brain Res Mol Brain Res 2003; 111 (1-2): 84-90.
- 7- Lipton RB, Bigal ME, Diamond M, Freitag F, Reed ML, Stewart WF, et al. *Migraine prevalence, disease burden, and the need for preventive therapy*. Neurology 2007; 68(5): 343-49.

- 8- Kelman L, Tanis D. *The relationship between migraine pain and other associated symptoms*. Cephalalgia 2006; 26(5): 548-53.
- 9- Freilinger T, Anttila V, de Vries B, Malik R, Kallela M, Terwindt GM, et al. *Genome-wide association analysis identifies susceptibility loci for migraine without aura*. Nat Genet 2012; 44(7): 777-82.
- 10- Mulder EJ, Van Baal C, Gaist D, Kallela M, Kaprio J, Svensson DA, et al. *Genetic and environmental influences on migraine: a twin study across six countries*. Twin Res 2003; 6(5): 422-31.
- 11- Russel MB, Gevri M, Ulrich V, Kaprio J, Olesen J. *Genetic and Environmental factors in migraine*. Neurology 1999; 53(19): 995-99.
- 12- Cutrer FM, Huerter K. *Migraine aura*. Neurologist 2007; 13(3): 118-25.
- 13- Gasparini CF, Sutherland HG, Griffiths LR. *Studies on the pathophysiology and genetic basis of migraine*. Curr Genomics 2013; 14(5): 300-15.
- 14- Bigal ME, Ashina S, Burstein R, Reed ML, Buse D, Serrano D, et al. *Prevalence and characteristics of allodynia in headache sufferers: a population study*. Neurology 2008; 70(17): 1525-33.
- 15- Eising E, de Vries B, Ferrari MD, Terwindt GM, van den Maagdenberg AM. *Pearls and pitfalls in genetic studies of migraine*. Cephalalgia 2013; 33(8): 614-25.
- 16- Todt U, Dichgans M, Jurkat-Rott K, Heinze A, Zifarelli G, Koenderink JB, et al. *Rare missense variants in ATP1A2 in families with clustering of common forms of migraine*. Hum Mutat 2005; 26(4): 315-21.
- 17- Eikermann-Haerter K, Lee JH, Yuzawa I, Liu CH, Zhou Z, Shin HK, et al. *Migraine mutations increase stroke vulnerability by facilitating ischemic depolarizations*. Circulation 2012; 125(2): 335-45.
- 18- Kurth T, Chabriat H, Bousser MG. *Migraine and stroke: a complex association with clinical implications*. Lancet Neurol 2012; 11(1): 92-100.
- 19- Butt JH, Franzmann U, Kruuse C. *Endothelial function in migraine with aura- a systematic review*. Headache 2015; 55(1):35-54.
- 20- Griffiths LR, Nyholt DR, Curtain RP, Goadsby PJ, Brimage PJ. *Migraine association and linkage studies of an endothelial nitric oxide synthase (NOS3) gene polymorphism*. Neurology 1997; 49(2): 614-17.
- 21- Simmons DL, Botting RM, Hla T. *Cyclooxygenase isozymes: the biology of prostaglandin synthesis and inhibition*. Pharmacol Rev 2004; 56(3): 387-437.
- 22- Garavito RM, Malkowski MG, DeWitt DL. *The structures of prostaglandin endoperoxide H synthases-1 and-2*. Prostaglandins Other Lipid Mediat 2002; 68-69: 129-52.
- 23- Jarving R, Jarving I, Kurg R, Brash AR, Samel N. *On the evolutionary origin of cyclooxygenase (COX) isozymes: characterization of marine invertebrate COX genes points to independent duplication events in vertebrate and invertebrate lineages*. J Biol Chem 2004; 279(14): 13624-33.

- 24- Bresalier RS, Sandler RS, Quan H, Bolognese JA, Oxenius B, Horgan K, et al. *Cardiovascular events associated with rofecoxib in a colorectal adenoma chemoprevention trial*. N Engl J Med 2005; 352(11): 1092-102.
- 25- Zhang X, Miao X, Tan W, Ning B, Liu Z, Hong Y, et al. *Identification of functional genetic variants in cyclooxygenase-2 and their association with risk of esophageal cancer*. Gastroenterology 2005; 129(2): 565-76.
- 26- Sanak M, Szczeklik W, Szczeklik A. *Association of COX-2 gene haplotypes with prostaglandins production in bronchial asthma*. J Allergy Clin Immunol 2005; 116(1): 221-23.
- 27- Upadhyay R, Jain M, Kumar S, Ghoshal UC, Mittal B. *Functional polymorphisms of cyclooxygenase-2 (COX-2) gene and risk for esophageal squamous cell carcinoma*. Mutat Res 2009; 663(1-2): 52-59.
- 28- Cetin M, Buyukberber S, Demir M, Sari I, Sari I, Deniz K, et al. *Overexpression of cyclooxygenase-2 in multiple myeloma: association with reduced survival*. Am J Hematol 2005; 80(3): 169-73.
- 29- Trojan A, Tinguely M, Vallet S, Seifert B, Jenni B, Zippelius A, et al. *Clinical significance of cyclooxygenase-2 (COX-2) in multiple myeloma*. Swiss Med Wkly 2006; 136(25-26): 400-3.
- 30- Lopez-Campos JL, Rodriguez-Rodriguez D, Rodriguez-Becerra E, AlfagemeMichavila I, Guerra JF, Hernandez FJ, et al. *Cyclooxygenase-2 polymorphisms confer susceptibility to sarcoidosis but are not related to prognosis*. Respir Med 2009; 103(3): 427-33.
- 31- Samad TA, Moore KA, Sapirstein A, Billet S, Allchorne A, Poole S, et al. *Interleukin-1beta-mediated induction of Cox-2 in the CNS contributes to inflammatory pain hypersensitivity*. Nature 2001; 410(6827): 471- 75.
- 32- Campa D, Zienolddiny S, Maggini V, Skaug V, Haugen A, Canzian F. *Association of a common polymorphism in the cyclooxygenase 2 gene with risk of non-small cell lung cancer*. Carcinogenesis 2004; 25(2): 229-35.
- 33- Esmaeili B, Rezaee SA, Layegh P, TavakkolAfshari J, Dye P, GhayoorKarimiani E, et al. *Expression of IL-17 and COX2 gene in peripheral blood leukocytes of vitiligo patients*. Iran J Allergy Asthma Immunol 2011; 10(2): 81-89.
- 34- Li M, Gao Y, Li C, Liu L, Li K, Gao L, et al. *Association of COX2 functional polymorphisms and the risk of vitiligo in Chinese populations*. J Dermatol Sci 2009; 53(3): 176-81.
- 35- Fujita H, Koshida K, Keller ET, Takahashi Y, Yoshimito T, Namiki, M, et al. *Cyclooxygenase-2 promotes prostate cancer progression*. Prostate 2002; 53(3): 232-40.
- 36- Kirschenbaum A, Klausner AP, Lee R, Unger P, Yao S, Liu XH, et al. *Expression of cyclooxygenase-1 and cyclooxygenase-2 in the human prostate*. Urology 2000; 56(4): 671-76.

- 37- Daraei A, Salehi R, Mohamhashem F. *PTGS2 (COX2) -765G>C gene polymorphism and risk of sporadic colorectal cancer in Iranian population*. MolBiol Rep 2012; 39(5): 5219-24.
- 38- Andersen V, Holst R, Kopp TI, Tjønneland A, Vogel U. *Interactions between diet, lifestyle and IL10, IL1B, and PTGS2/COX-2 gene polymorphisms in relation to risk of colorectal cancer in a prospective Danish case-cohort study*. PLoS One 2013; 8(10)
- 39- Oka A, Takashima S. *Induction of cyclo-oxygenase 2 in brains of patients with Down's syndrome and dementia of Alzheimer type: specific localization in affected neurones and axons*. Neuroreport 1997; 8(5): 1161-64.

Evaluating COX-2-765 G →C Genetic Polymorphism in Migraineurs

Mozaffari E (MSc Student)^{*1}, Doosti A (PhD)², Nemati³ R (Phd), Faghani M (Phd)⁴,
Makhlooei M (MSc Student)

Received: 8 Jan 2015

Accepted: 23 Apr 2015

¹Department of Genetic, Islamic Azad University, Shahrekord Branch, Kohgiluyeh and Boyer-Ahmad, Iran

^{2,4}Department. of Genetic Biotechnology Research Center, Islamic Azad University, Shahrekord Branch, Kohgiluyeh and Boyer-Ahmad, Iran

³Department. of Neurology, Boushehr University of Medical Sciences , Boushehr, Iran

⁵Department of Agriculture Engineering, Islamic Azad University, Boushehr Branch, Boushehr, Iran

Abstract

Introduction: Migraine is a common debilitating headache with reversible pain attacks associated with temporal changes in the diameter of head blood vessels. According to the International Classification for the Headache Society, migraineurs are divided into two main categories: migraine with aura and migraine without aura. The present study aimed to investigate the association between COX-2-765G →C genetic polymorphism and the risk of migraine.

Methods: In this study, genomic DNAs related to the blood tissues of 100 migraine patients and 100 controls were extracted and purified. The expected region of COX-2 gene was amplified utilizing the appropriate COX-2-765G→C (rs20417) primer in the PCR process. Then, the enzyme digestion was performed using RFLP manner and Aci I restriction enzyme. Moreover, the SPSS software (version 20) was applied in order to analyze the study data.

Results: The study results revealed that the frequency of the COX-2-765CC and COX-2-765CG genotypes in migraine cases were significantly higher than those of controls.

Conclusion: The study findings demonstrated that COX-2-765G→C polymorphism can increase the risk of migraine susceptibility. However, further studies are necessitated to be conducted on larger samples in different nations in other parts of the world in order to assess the role of COX-2 gene variants in the migraine development.

Keywords: Cox-2 gene; Genetic; Migraine; Polymorphism

This paper should be cited as:

Mozaffari E, Doosti A, Nemati, Faghani M, Makhlooei M. *Evaluating cox-2-765 g →c genetic polymorphism in migraineurs*. J Shahid Sadoughi Univ Med Sci 20015; 23(5): 452-63.

*** Corresponding author: Tel: 09173169699, E-mail: elahsehsea@yahoo.com**